

ПАВЕЛ ДИМОВ

обзор с колажи

ПРЪСКИ ОТ БЪЛГАРИЯ

История БГ на JPS

„ПРЪСКИ ОТ БЪЛГАРИЯ“,

КАМЕННИ СТРАНИЦИ, ПРИЛОЖЕНИЯ

ПВ СФ, ЗПД № 11999 от 18.11.2021г.

от проф. д-р Павел Дончев Димов, дм, дмн,
за „Каменни страници“, дигитално издание, обзор-история, он-лайн
помагало с визуално представяне на колажи от духовни събития,
1.Култура Загоре-Варна,2.Античен трако-български период,3.Дунавска
България,4.Средновековна държава,5.Победата на Св. Богородица,
6.България между войните, 7.Съвременност България

Важна информация за ползване!

**Електронното издание е изготвено за занимания с дигитални устройства
като компютри, таблети, смартфони, TV екрани, проектори и др!**

**Най-добър образ с цветна картина и желано увеличение се получава при
разглеждане със съвременни таблети размер 12,4 инча!**

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 1

Източници

Корица

1. Титулна страница, корица, Снимка от моста на река Велека и скалите на планина Странджа ,10 август 2016 г.(собствен архив)

Първи ред

2. Духовна и земна България, (снимка ляво), Уикипедия свободната енциклопедия, 18 юни 2020 г
3. Основа воден знак (снимка), Герб на Република България, Уикипедия свободната енциклопедия, 20 декември 2020 г.

Двете България – Духовна и Земна (1,2,3,)

СЪДЪРЖАНИЕ

Съдържание на приложенията на обзор колажи „Каменни страници“.....	4 стр.
I. Култура Загоре-Варна, Колажи 1-13.....	5-17 стр.
II. Античен трако-български период, Колажи 14-21	18-26 стр.
III. Древна България, Колажи 22-34.....	27-40 стр.
IV. Средновековна България, Колажи 35-50.....	41-57 стр.
V. Победите на Света Богородица, Колажи 51-62.....	58-70 стр.
VI. България между войните 1912-1945 г, Колажи 63-85.....	71-95 стр.
VII.България в наши дни Съвременност, Колажи 86-98.....	96-109 стр.

VI. Част шеста

БЪЛГАРИЯ ПО ВРЕМЕ НА ВОЙНИТЕ

1871-1912-1945 г

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 63

Източници

Първи ред

1. Алберт Лонг, (снимка 1-ва, ляво), Уикипедия 23 септември 2021 г
2. Текст за Цариградска Библия, Уикипедия, 21 септември 2021 г
3. Икона Бог Исус Христос, Уикипедия снимки, (снимка 2-ра среда) 25 септември 2021 г
4. Илиас Ригс, (снимка 3-та дясно), Уикипедия 23 септември 2021 г

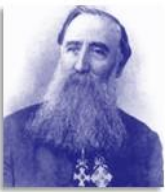
Втори ред

5. Библия, юбилейно издание (снимки 1-ва, 2-ра, 3-та), Ив. Тренев и проф. Ев. Сачев представят копие на Славейковата библия, Ю-тюб, 5 юли 2021 г.

Трети ред

6. Цариградска Библия, юбилейно издание (снимка 1-ва, ляво), Ив. Тренев, Ев. Сачев представят копие на Славейковата библия, Ю-тюб, 5 юли 2021 г.
7. П.Р.Славейков (снимка 2-ра, ляво), Уикипедия, 21 септември 2021 г.
8. Хр. Николов, Ил. Ригс, А. Лонг, П. Славейков, (снимка 3-та среда), Уикипедия, 23 септември 2021 г.
9. Първа страница, Цариградска Библия (снимка 4-та), Уикипедия енциклопедия, 21 септември 2021 г.
10. Петър Граматиков, Притурка Библия, юбилейно издание (снимка 5-та), Ив. Тренев и проф. Ев. Сачев представят копие на Славейковата библия, Ю-тюб, 5 юли 2021 г.

ЦАРИГРАДСКАТА БИБЛИЯ НА ИЗТОЧНО БЪЛГАРСКО НАРЕЧИЕ

д-р Албърт Лонг
Вашингтон
1832-1903 г.
Американски
мисионер и преводач

Икона Бог Исус Христос

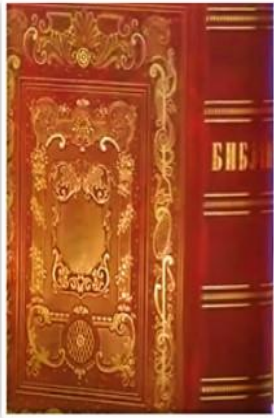

д-р Илиас Ригс
Ню Джерси
1810-1901 г.
Американски
мисионер и преводач

Ръководителите на превода за Цариградската Библия са български поет и публицист Петко Рачов Славейков и д-р Албърт Лонг, в сътрудничество с д-р Илайъс Ригс, Уесли Притимън и Христодел Сичан Николов. Първият превод на български започва в 1858 г. от Константин Фотинов, Тази група превежда и редактира текста на

родния разбираем език (източно българско наречие) и се премахва ятовата говорна граница. Библията се явява важен и основен обединител за църковна, духовна и национална независимост. През м. юни 1871 г. в Цариград, в печатница Бояджиян е отпечатан пълния текст в 37 000 тираж. Първо представяне на Библията се е състояло в Ст Загора!

„Цариградската Библия реши езиковия спор в България и утвърди българския книжовен език“, Иван Вазов

Цариградска библия 1871 г.
Библия на разбираем български език

Цариградска Библия 1871 г., 2021 г. Луксозно юбилейно фототипно издание, издателство Нитон

„Цариградска“ Библия 2021 г.
Притурка на луксозното издание от д-р П. Граматиков

Преводачите на Библията Петко Р. Славейков, Христодел Сичан-Николов, д-р Илиас Ригс, д-р Албърт Лонг в Цариград 1864-1865 г.

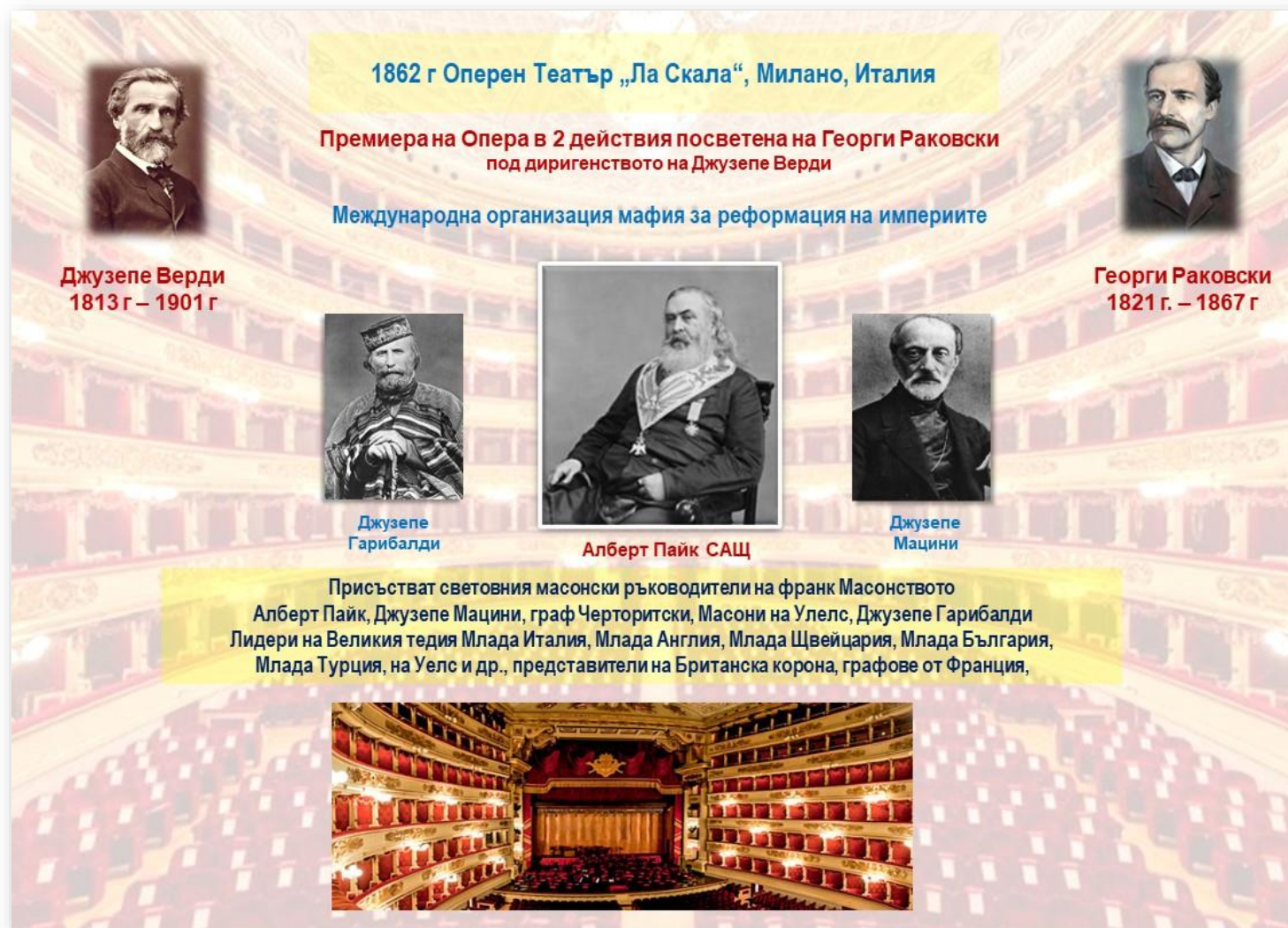
ПРЕВОД НА БИБЛИЯТА НА РАЗБИРАЕМ БЪЛГАРСКИ ЕЗИК, РЕДАКТИРАНА С ПОМОЩТА НА П.Р. СЛАВЕЙКОВ В ЦАРИГРАД ПРЕЗ 1871 г. !

1871 г. Отпечатване на Библията на книжовен български език с редактори П.Р. Славейков и Ал. Лонг (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 64

Източници

- Първи ред**
1. Джузепе Верди (снимка 1-ва, ляво), Уикипедия 23 септември 2021 г
 2. Георги С. Раковски (снимка 2-ра дясно), Гугъл картинки, 21 септември 2021 г
- Втори ред**
3. Джузепе Гарибалди (снимка 1-ва) Уикипедия, 22 септември 2021 г
 4. Алберт Пайк (снимка 2-ра) Уикипедия, 25 септември 2021 г
 5. Джузепе Мацини (снимка 3-та) Уикипедия, 24 септември 2021 г
- Трети ред**
6. Световна среща на лидерите от ново масонство в Милано (Текст среда), Уикипедия, 26 септември 2021 г
- Четвърти ред**
7. Миланска скала концертна зала (снимка среда), Уикипедия, 23 септември 2021 г.
 8. Снимка основа на колаж (воден знак), Миланска скала концертна зала, Гугъл картинки, 23 септември 2021 г.

1862 г. Световна среща на масонски лидери, Миланска Скала, Италия, Тържествено честване на Георги С. Раковски (1,2,3,4,5,6,7,8)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 65

Източници

Първи ред

1. Капитан Дагоберт, Гугъл картинки (снимка 1-ва ляво) 7.9.2021 г.
2. Христо Ботев, (снимка 2-ра дясно), Гугъл картинки 7.9.2021 г.

Втори ред

3. Паметник, слизване на четата на Хр. Ботев на Козлодуй (снимка 1-ра ляво), Гугъл картинки 8 септември 2021 г.
4. Превземането на кораба Радецки (снимка 2-ра среда), Гугъл картинки 7.9.2021 г.
5. Плочата в гр. Гюргево, Румъния (снимка 3-та дясно), Гугъл картинки 7.9.2021 г.

Трети ред

6. Текстовете на снимките и част от писмо-ултиматум до капитана Уикипедия (текстовете среда 7 септември 2021)
7. Основа на колажа, корабът Радецки (снимка воден знак), Гугъл картинки 20 май .2021 г.

Капитан Дагоберт
Енглендер
1848 г.-1925 г

Христо Ботев и кораба „Радецки“

Христо Ботев
1847 г.-1876 г

Качване на четата от румънският бряг в Гюргево, Зимнич, Турну Мъгуреле, Корабия

Паметник на мястото на слизване на четата на българския бряг, Козлодуй от кораба „Радетски“
17 май 1876 г

Ботев на палубата, придружен от Никола Войновски и Димитър Икономов, облечени в униформи и капитан Дагоберт Енглендер

ОТ ТОВА МЯСТО НА 16 МАЙ 1876
СЕ КАЧИ НА КОРАБА „РАДЕЦКИ“
ГОЛЕМИЯТ ПАТРИОТ И
РЕВОЛЮЦИОНЕР ХРИСТО БОТЕВ,
ОТПРАВЯЙКИ СЕ КЪМ РОДИНАТА
НАЧЕЛО НА ПАТРИОТИЧНА ЧЕТА,
ЗА ДА ВЗЕМЕ УЧАСТИЕ В БОРБАТА
ЗА НАЦИОНАЛНО ОСВОБОЖДЕНИЕ
НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД.

Паметна плоча в Гюргево на български език за качването на Христо Ботев на кораба Радетски
16 май 1876 г

ПИСМЕННО ОБРАЩЕНИЕ-УЛТИМАТУМ ДО КАПИТАНА ЕНГЛЕНДЕР

„...за да се притечем в помощ на нашите въстнали братя, които се сражават тъй храбро под българския лъв за свободата и независимостта на нашето скъпо отечество – България.“

Превземането на кораба „Радецки“, връчване на писмото ултиматум (1,2,3,4,5,6,7)

Източници

Първи ред

1. Васил Левски, четник, Гугъл картинки (снимка 1-ва ляво) 7.9.2021 г
2. Текст извадки за Васил Левски (ляво дясно), Уикипедия 10 септември 2021 г.
3. Васил Левски, (снимка 2-ра среда), Гугъл картинки 7.9.2021 г.
4. Георги С. Раковски, (снимка 3-та дясно, Гугъл картинки 7.9.2021 г.

Втори ред

5. Камата на В. Левски (снимка 1-ра ляво горе), Гугъл картинки 5 септември 2021 г.
6. Тефтерчето на В. Левски (снимка 1-ра ляво долу), Гугл картинки 5 юли 2021 г.
7. Текст извадки от биография за В. Левски (ляво-дясно), Уикипедия 30 юли 2021 г.
8. Четници в Гюргево, Румъния (снимка 2-ра среда горе), Гугъл картинки 7.9.2021 г.
9. П. Павлов, Втора обиколка на Левски ..., худ. В. Стоилов, картина (снимка 2-ра среда долу), Гугъл Труд .9 август 2019 г.
10. Записки на В. Левски (снимка 3-та дясно горе), Гугъл картинки 5 септември 2021 г.
11. Коса на В. Левски (снимка 3-та дясно долу), Гугъл картинки 5 септември 2021 г.

Трети ред

12. Залавянето на В. Левски, картина Никола Кожухаров (снимка 1-ва ляво), Гугъл картин-ки 5 септември 2021 г.
13. К. Тасева, В. Левски пред турски съд, карти-на (снимка 1-ва среда), Гугъл картинки 03 февруари 2016 г.
14. Залавянето на В. Левски, картина Н. Кожухаров (снимка 3-та дясно), Маргиналия, Гугъл картинки 5 септември 2021 г.

1.

Васил Иванов - Левски
1837 - 1873 г

2007 Г. „ВЕЛИКИТЕ БЪЛГАРИ“ КЛАСАЦИЯ НА БНТ

Васил Левски първо учи една година в килийното училище в Карлово (1845). Продължава учението си в Карлово (1846 – 1849) и занаят при Стоян Грамът. От 1852 г е послушник при вуйчо си – архимандрит

Васил Иванов - Левски
1837 - 1873 г

Василий, в Хилендарския манастир в Карлово и Стара Загора. През 1852 – 1854 живее в местния метох и с вуйчо си събира таксите, учи църковно пеене при Райно Попович и богослужение, пее в местния църковен хор.

Георги Сава Раковски
1837 - 1873 г

В началото на януари 1869 г. се отправя към България и посещава Пловдив, Карлово, Сопот, Казанлък, Сливен, Търново, Ловеч, Плевен и Никопол.

Ножък и тефтерчето на Васил Левски

На 7 декември 1858 г. приема монашество и е ръкоположен с името Игнатий в Сопотския манастир „Свети Спас“. През 1859 г. митрополит Паисий го ръкополага за йеродякон в църквата „Света Богородица“ в Карлово. Служи в до края на 1861, когато взема решение да се посвети на революционната борба в Сърбия се включва в Първата българска легия на Георги Раковски в Белград. Заради своята ловкост и храброст по време на сраженията с турския гарнизон в Белград от юни 1862 г. при Варош капия получава името Левски

Запознава се отблизо с бунтовните среди на българската емиграция. Той е идеолог и организатор на българската национална революция, основател на Вътрешната революционна организация (ВРО). Известен е и като Апостола на свободата, заради идеята и разработването на революционна мрежа за освобождаване на България от османско владичество. Пътува по страната и създава частни революционни комитети, които да подготвят обща революция. Неговата мечта е чиста и свята република!

Записки и косата на Васил Левски

Залавянето на Васил Левски в Ловеч е дълга верига от полицейски разкрития, за да бъде заловен и изправен пред турски съд

Със средства на “Братска любов” (млада България), създава Вътрешна революционна организация (1868 – 1872)

Създаване на Вътрешната революционна организация, залавянето на Васил Левски (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 67

Източници

Първи ред

1. Васил Левски, портрет, (снимка 1-ва ляво) Гугъл картинки 7 септември.2021 г
2. Паметник на Васил Левски, Ст. Загора (снимка 2-ра среда), Гугъл картинки 7.9.2021 г.
3. Милена Георгиева, П.Р. Славеиков, (снимка 2-ра дясно), Гугъл картинки 10 ноември 2015 г.
4. Георги С. Раковски, (снимка 3-та дясно), Гугъл картинки 7.9.2021 г.

Втори ред

5. Стенопис В. Левски хорист в храм "Св. Димитър" Ст. Загора, худ. Д. Гюдженев (снимка 1-ра ляво), Гугъл картинки 5 септември 2021 г.
6. Паметник на Васил Левски до храм "Св. Димитър" в Стара Загора, Собствен архив (снимка 2-ра среда), 3 август 2021 г.
7. Храм "Св. Димитър" в Стара Загора, (снимка 2-ра среда долу), Гугъл картинки 5 септември 2021 г.
8. Посрещане на руските войски от П.Р. Славайков в храм Св. Димитър в Ст. Загора, стенопис в храм "Св. Димитър" Стара Загора худ. Н. Кожухаров (снимка 2-ра дясно), Гугъл картинки 5 септември 2021 г.

Трети ред

9. Текстове с дати относно В. Левски и П.Славеиков, (1,2,3 среда), Уикипедия, 10 септември 2021 г.
10. Основа колаж (картина воден знак) Храм Св. Димитър в Ст. Загора, Гугъл картинки 5 септември 2021 г.

Образуване на първи дружества и църковен хор в Стара Загора с прякото участие Васил Левски (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 68

Източници

Първи ред

1. П.Р. Славейков, (снимка 1-ва ляво), Гугъл картинки, 20 октомври 2021 г
2. Драган Цанков, (снимка 2-ра ляво), Гугъл картинки, 20 октомври 2021 г
3. Алберт Лонг, (снимка 3-та среда), Гугъл картинки, 20 октомври 2021 г
4. Уилям Гладстон, (снимка 4-та дясно), Гугъл картинки, 20 октомври 2021 г
5. Митроп. М. Кусев, (снимка 4-та дясно), Гугъл картинки, 3 октомври 2021 г

Втори ред

6. Американска мисия България (текст среда), Уикипедия, 30 август 2021 г

Трети ред

7. Горящия Батак, (снимка 1-ва ляво), Гугъл 23 октомври 2021 г.
8. Парламент Лондон, (снимка 2-ра среда), Гугъл 23 октомври 2021 г.
9. Заседателна зала на парламента, Лондон, (снимка 3-та дясно, Гугъл 23 октомври 2021 г.

Четвърти ред

10. Клането в Батак, (снимка 1-ва ляво), Гугъл 25 октомври 2021 г.
11. Църквата костница Батак, (снимка 3-та среда), Гугъл 23 октомври 2021 г.
12. Заседание на парламента Лондон, с лорд У. Гладстон (снимка 3-та дясно, Гугъл 21 октомври 2021 г.

Текст за А. Лонг

13. Извадки текст за Алберт Лонг (текст среда 4-ти и 6-ти ред) Уикипедия 23 септември 2021 г.

АЛБЕРТ ЛОНГ И „БЪЛГАРСКАТА АГИТАЦИЯ“

Пенчо Рачов Славейков
1138 – 1922 г.

Министър
Председател
Драган Цанков
1838 – 1922 г.

Камера на
Лордовете
Уилям Гладстон
1809 – 1898 г.

Старозагорски митрополит
Методи Кусев
1838 – 1922 г.

Главният причина за американска мисионерска дипломатическа мисия е да се подкрепи Българската православна църква в борбата й за независимост, която след Кримската война (1853-

1856) навлиза в решаваща фаза. За българската мисия били отделени 5 000 долара. Методистите считали, че трябва да помогнат на българите да имат собствени богослужения и свещеници.

Архимандрит Методий Кусев, събира подробна информация за българските жертви след жестокия погром на Априлското въстание (1876 г.) Чрез д-р А. Лонг и учители от Роберт Колеж тази информация е изпратена в парламента Лондон за т.н. „българска агитация“ на Уилям Гладстоун.

Д-р Алберт Лонг има принос в Българското национално освободително движение през 1870-те години. През 1871-72 г. А. Лонг и Д. Цанков подкрепят плановете на Българския революционен централен комитет (БРЦК) за южнославянско въстание. А. Лонг пътува към Лондон, за да се включи в известната „българска агитация“ на лорд Уилям Гладстоун. А. Лонг събира информация за българските страдания от османците. Той подготвя посещение на Марко Балабанов (от в-к „Век“, Цариград), и Драган Цанков (бъдещ министър-председател), за да разкрие пред света зловещата съдба на българския народ след зверствата при потушаване на Априлско въстание и освобождението му. Издава се в-к „Македония“ с финансовата подкрепа на д-р Лонг.

Алберт Лонг, мисионер, голям приятел и защитник на България (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 69

Източници

Първи ред

1. Подполковник Павел Калитин (снимка 1-ва ляво), Уикипедия, 20 септември 2020 г
2. Княз Николай Романовски (снимка 2-ра дясно), Уикипедия, 20 август 2020 г.
3. **Втори ред**
4. Паметник "Бранителите на Стара Загора" (снимка 1-ва ляво), Уикипедия, 20 август 2020 г
5. М. Добрев, ХГ Ст Загора, Худ. Н. Кожухаров „Боят при Стара Загора“ 1878 г, (снимка среда), Гугъл <https://artgallerystz.com/> 07 януари 2020 г.
6. Основа на паметника в чест на подполковник Павел Калитин, списък на загиналите, Стара Загора (снимка дясно 3-та горе), Собствен архив, 20 януари 2020 г.
7. Паметник на подполковник Павел Калитин, Собствен архив, (снимка дясно 3-та долу), 20 април 2020 г.
8. Снимка основа. М. Добрев, ХГ Ст Загора, Худ. Н. Кожухаров „Боят при Стара Загора“ 1878 г, (снимка воден знак), Гугъл <https://artgallerystz.com/> 07 януари 2020 г.

Боят при Стара Загора

Руско-турска освободителна война (1877–1878 г.)

На 10 юли 1877 г конният отряд на княз Николай Романовски влиза в Стара Загора

Подполковник
Павел Калитин
1848 - 1877 г

Паметник "Самарското знаме"
при гр. Стара Загора

Борбата за Самарското знаме при Стара Загора,

Художник проф. Никола Кожухаров

Николай Романовски
княз Лайхтенбергски
1843 1890 г

Паметник "Подп. Павел Калитин"
в гр. Стара Загора

„Юнаци! дайте ми знамето, извика подполковник Калитин, когато видя, че знаменосеца С. Минков падна убит, и като пое подаденото му знаме, скочна и каза: „подире ми, юнаци!“

1877 г. Герои опълченци, кървавата битка при Ст. Загора за Самарското знаме, Руско-Турска освободителна война (1,2,3,4,5,6,7,8)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 70

Източници

Първи ред

1. Кирил Христов поет Стара Загора (снимка 1-ва ляво), Уикипедия, 20 септември 2020 г
2. Сюлейман паша, пограма над Стара Загора (снимка 2-ва дясно), Уикипедия, 20 септември 2020 г

Втори ред

3. Храм "Св. Троеца", Стара Загора" (снимка 1-ва ляво), Гугъл картинки, 20 август 2020 г
4. Възпоменателна плоча за избитите старозагорци върху храм "Св. Троеца", Стара Загора" (снимка 2-ра среда), Собствен архив, 20 август 2020 г
5. К. Христов, "В пламъците на Стара Загора" стихотворение, Уикипедия, Колона трета, 20 август 2020 г

Трети ред

6. Текст за зверствата на войските на Сюлейман паша през юли/август 1877 г., Уикипедия 25 юли 2020 г.
7. Снимка основа. Храмов празник „Св. Троица“, Стара Загора" (снимка воден знак), Гугъл картинки 8 юни 2020 г.

1877 г. Кървавото клане на жени, деца, старци в Храм „Света Троица“ и пожари в Стара Загора (1,2,3,4,5,6,7)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 71

Източници

Първи ред

1. Текст за Мавзолей костница на загиналите християни Стара Загора 1877 г., Уикипедия, Уикипедия, 23 септември 2020 г

Втори ред

2. Стара снимка на костницата с наредени черепи на загиналите по време на кървавия погром над Стара Загора от пълчищата на Сюлейман паша 1877 г., (снимка 1-ва ляво), Гугъл картинки, 10 септември 2020 г
3. Паметник "За скъпата свобода" в двора на мавзолея Стара Загора, (снимка 2-ра среда), Гугъл картинки, 20 август 2020 г
4. Възпоменателна плоча за загиналите старозагорци върху костницата Стара Загора" (снимка 3-та дясно), Собствен архив, 20 август 2020 г

Трети ред

5. Каменна пластика „Пиета“ в двора на мавзолея-костница, (снимка 1-ва ляво), Гугъл картинки 3 юли 2020 г.
6. Общ изглед, вход на мавзолей-костница, (снимка 2-ра среда, 3-та дясно), Гугл картинки 3 юли 2020 г.
7. Снимка основа. Мавзолей.костница, Стара Загора" (снимка воден знак), Гугъл картинки 8 юли 2020 г.

Мавзолей-костница на загиналите старозагорци по време опожряването на Стара Загора (1,2,3,4,5,6,7)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 72

Източници

Първи ред

1. Текст за българския храм "Света Неделя" Битоля 1863 г. и църковната община, Уикипедия, 14 септември 2020 г

Втори ред

2. Прокламация за въстанието в Битоля 1903 г., Библиотека Севлиево (снимка 1-ва ляво), Гугл картинки, 10 септември 2020 г
3. Храм "Св. Неделя" Битоля, Гугл картинки 15 септември 2020 г.
4. Икона на Св. Цар Борис, в храм "Св. Неделя" Битоля, Гугл картинки 18 септември 2020 г.

Трети ред

5. Снимка на Димко Сарванов, българин РС Македония, (снимка 1-ва ляво), Гугл картинки 3 юли 2020 г.
6. Обесването на Алекс. Турунджев, (снимка 2-ра среда), Гугл картинки 5 юли 2020 г.
7. Войводата Александър. Турунджев, (снимка 3-та дясно), Гугл картинки 8 юли 2020 г.
8. Имената с гробовете на войводите от въстанието 1903 г. в храма на Битоля (текст среда), Уикипедия 14 септември 2020 г.
9. Снимка основа. Храм "Св. Неделя" Битоля, (снимка воден знак), Гугл картинки 18 септември 2020 г.

Битоля - Храм „Света Неделя“ съграден 1863 г и основана българска църковна община 1868 г – 1913 г

Прокламация за началото на въстанието във Втори Битолски революционен окръг 1903 г

Икона на българския Св. Цар Борис покръстител в олтара на храм "Св. Неделя" от 1943 г

Димко Сарванов

Александър Турунджев

Александър Турунджев

Илинденско-Преображенско въстание Битоля 20 юли 1903 г (Илинден).
Резултат - потушаване 30 000 българи бежанци в България

В двора на храма са гробовете на войводите Доне Кърчаров от Зовик, Димко Николов, Александър Турунджев, Иван Димов Пашата, Димко Сарванов, Михаил Димев, Кирил Лозанчев, и 7 войници българи от Първата световна война.

1863 г. Съграждане на Храм Св Неделя в Българска Охридска църковна община, потушаване и убийства на българи Битоля (1,2,3,4,5,6,7,8,9)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 73

Източници

Първи ред

1. Знамето на Република Турция, (снимка 1-ва ляво), Уикипедия, 30 юли, 2021 г
2. Извадки от текст на Кемал Ататюрк отпечатано във вестник „Утро“, Турция, (текст среда), 22.10.1931 г
3. Знамето на Република България, (снимка 2-ра дясно) Уикипедия, 30 август 2021 г.

Втори ред

4. Портрет на Кемал Ататюрк, Btv новините (снимка 1-ва ляво), Гугъл 11 октомври 2020 г.
5. Извадки (текст среда) от Btv новините. 100 г. назад: Историята на една невъзможна любов на Кемал Ататюрк и Димитрина Ковачева 11.10.2020 г. <https://btvnovinite.bg/predavania/tazi-sabota-i-nedelja/100-g-nazad-istorijata-na-nevazmozhnata-ljubov-na-kemal-atajurk-i-dimitrina-kovacheva.html>
6. Снимка танцуващи на К. Ататюрк и Д. Ковачева, (Мити), Btv новините. 100 г. назад: Историята на една невъзможна любов на Кемал Ататюрк и Димитрина Ковачева (снимки 2-ра среда и 3-та дясно) Гугъл 11.10.2020 г. <https://btvnovinite.bg/predavania/tazi-sabota-i-nedelja/100-g-nazad-istorijata-na-nevazmozhnata-ljubov-na-kemal-atajurk-i-dimitrina-kovacheva.html>

Трети ред

7. Картина, К. Ататюрк и основателите на Р.Турция, на парад, (снимка среда) Уикипедия, 11.октомври.2020 г.
8. Текстове и Подпис на К. Ататюрк, Уикипедия, Страница в IMDb 2021 г.(снимка върху текст дясно)

Турция и България трябва да бъдат приятели, който е против България, той е и против Турция"
 К. Ататюрк. /в-к "Утро", 22 октомври 1931 г./

Кемал Ататюрк е потурнак (българо мохамеданин, от село намиращо се в най-юго-източната граница на РС Македония) (М.Скарлатов)

Кемал Ататюрк
1881 – 1938 г

През 1914 година в Градското казино, София, което по онова време е било най-изтънченото място за светски контакти, генерал Ковачев запознава Ататюрк с ослепително красивата си

Димитрина Ковачева
1886 – 1966 г

Кемал Ататюрк е ръководител на младотурците и създател на „Турско национално движение“ и нова реформирана,

Светска Турция. Френски възпитаник Млад генерал, военен аташе в София, столица на новоосвободена България

“... Единственото средство за ощастливяване на хората са действията и усилията, които водят към взаимно сближение...на материални и духовните потребности. Истинското щастие на обществото е възможно само в условията на световен мир...”

НЕВЪЗМОЖНА ЛЮБОВ
 Преди смъртта си „Тази нощ сънувах Кемал“ ... Мити! (Д. Габе)

Основателя на светска Република Турция Кемал Ататюрк и невъзможната любов с Димитрина Ковачева (1,2,3,4,5,6,7,8)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 74

Източници

Първи ред

1. Княз Фердинат 1 (снимка 1-ва ляво), Уикипедия, 22 август 2020 г
2. Снимка на Висш военен съвет 1910 г, (снимка 2-ра дясно), Уикипедия 5 юли 2020 г.

Втори ред

3. Снимка на Манифеста за обявление на Балканската война, (снимка 1-ва ляво), Уикипедия 5 юли 2020 г.
4. Паметна плоча върху храм "Св. Богородица" Стара Загора за прочитане на манифеста и обявяване на Балканската война от Цар Фердинанд (снимка 2-ра среда), Уикипедия 5 юли 2020 г.
5. Снимка Църковния клир и цар Фердинанд, след обявяване на войната (снимка 3-та дясно горе), Уикипедия 2 юни 2020 г.
6. Снимка на цар Фердинанд възстановка, гара Ст. Загора (снимки 3- и 4-та дясно среда, долу), Уикипедия 2 юни 2020 г.
7. Основа на колажа Храм "Св. Богородица" Стара Загора (воден знак), Гугъл картинки 3 юни 2020 г.

Обявяване на Балканската война и прочитане на Манифеста от цар Фердинанд в Ст Загора, храм Св. Богородица (1,2,3,4,5,6,7)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 75

Източници

Първи ред

1. Богдан Филев (снимка 1-ва, ляво), Гугъл картинки 3 април 2021 г
2. Людмила Живкова (снимка 2-ра ляво), Гугъл картинки 5 април 2021 г
3. Стенопис от храм Св.Богородица Привлепта, Охрид, (снимка 3-та среда горе), Гугл картинки, 7 април 2021 г
4. Съдебна палата Сф (снимка 4-та среда), Уикипедия 5 март 2021 г.
5. Божидар Димитров (снимка 5 дясно), Уикипедия 5 март 2021 г.
6. Император Андроник Палеолог (снимка 6-та дясно), Уикипедия 25 март 2021 г.

Втори ред

7. Христо Боснев. Най-ценният експонат на Секретния фонд, (текст и снимка 1-ва среда), България, Вести, 26 декември 2016 г

Трети ред

8. Храм Света Богородица Перивлепта гр Охрид, (снимка 1-ва ляво), Уикипедия, 5 март 2021 г.
9. Г. Милков., Как извадили изпод кюмюра корона и златовезаната плащеница на Византийски император Андроник II, 24 Часа, Секретен фонд (снимка 2-ра среда), Уикипедия, 08.01.2019 г.
10. Гр. Охрид с храм Св. Богородица Привлепта (снимка 3-та дясно), Гугъл картинки 8 февруари 2016 г.

40 МИЛИОНА ДОЛАРА – БЪЛГАРСКА КОРОНА ОТ ОХРИДСКАТА ЕПАРХИЯ

Богдан Филев
(1883 г – †1945 г)

Людмила Живкова
(1942 г – †1981 г)

Божидар Димитров
(1945 г – †1918 г)

Император Андроник Палеолог
(1259 г – †1332 г)

През първата световна война по идея и молба на Богдан Филев се формира секретен отряд, за да издирва, събира и спасява от погромите на войната ценното културно историческо наследство. Този отряд намира в гр. Охрид в църквата „Света Богородица Перивлепта“ тази корона. Също така

отрядът обикаля и епархиите в Битоля, Серес и Драма. Короната пристига в София през 1916 г. По клауза 126 на Ньойският договор се задължава връщане на взети ценности през войната, тогава короната с други ценности са скрити в съндъци при възлищата в подземията на Съдебната палата, София. (98)

Св. Богородица Привлепта

Плащеницата на Император Андроник Палеолог

Гр. Охрид с храм "Св. Богородица Привлепта"

“Дядо владика, на тази плащеница пише, че императорът е я дал на българския пастир, а волята на дарителя е свещенна. Когато Охридската патриаршия се върне в Българската православна църква, ще ти я върнем обратно заедно с витрината...” (Б. Димитров, 98, 105)

Специален отряд, Златна корона от император Андроник-Палеолог за Българска Охридска епархия (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10)

Източници

Първи ред

1. Надпис на Цар Йоан Владислав (текст среда), Гугъл картинки 3 април 2021 г

Втори ред

2. Оригиналнен, старобългарски текст от Йоан Владислав 1015-1016 г Битоля, (оригинален текст среда), Уикипедия 8 април 2021 г.

Трети ред

3. Откриване на каменна плоча с български надпис (снимка 1-ва ляво), Уикипедия, 26 декември 2019 г
4. Паметник на Йоан Владислав, Скопие, (снимка 2-ра ляво), Гугъл картинки, 26 декември 2019 г
5. Иордан Заимов, Василка Заимова, Книга за Йоан Владислав (снимка 3-та среда), Уикипедия, 26 декември 2019 г
6. Счупената каменна плоча с надписа (снимка 1-ва ляво) Уикипедия, 26 декември 2019 г

Четвърти ред

7. Превод на надписа на български книжовен език (текст среда), Уикипедия 8 април 2021 г.
8. Основа на колажа Гр. Битоля, (воден знак), Гугъл картинки 10 март 2021 г.

Битолски надпис на цар Йоан Владислав от 6523 (1015-1016 г)

† Въ лѣто СФКГГ отъ створеніа мира обнови сѧ съ градъ зидаемъ и дѣлаемъ Іѡаномъ самодръжцемъ блѣгарскомъ и помощѣ и молѣтвами прѣсѣтыѧ владѣчиѧ нашѧ Бѣа і въз()стѣпеніе ГВ і врѣховъною апѣлъсѣ же градъ дѣланъ бысть на оубѣжище и на спѣсене і на жизнь блѣгаромъ начатъ же бысть градъ съ Битола мѣца октобра въ К. Кончѣ же сѧ мѣца ... исходаща съ самодръжѣцъ бысть блѣгаринъ родомъ оуноукъ Николи же і Рифимии благоверноу сынъ Арона Самоила же брата сѣща црѣ самодръжавнаго ѡже і разбіте въ Щіпонѣ грѣчьскѧ воискѧ црѣ Васіліа кде же взато бы злато ... фол съжев ... црѣ разбіенъ бы црѣмъ Васіліемъ СФКВГ г. лѣтъ отъ створеніа мира ... іоу сѣп() лѣтоу сѣмоу и сходащюу

През лѣто 6523 [1015] отъ сътвореніето на света обнови се тази крепост, зидана и правена от Йоан, самодържец български, с помощта и с молитвите на пресветата Владичица, наша Богородица, и чрез застъпничеството на дванадесетте върховни апостоли. Тази крепост бе направена за убежище и за спасение, и за живота на българите. Започната бе крепостта Битоля през месец октомври, в 20-и ден, и се завърши в месец (...) в края. Този самодържец беше българин по род, внук на Никола и на Рипсимия благоверните, син на Арон, който е брат на Самуил, царя самодържавен, и които двамата разбиха в Щипон гръцката войска на цар Василий, където бе взето злато (...), а този (...) цар разбит биде от цар Василий в годината 6522 [1014] отъ сътвореніето на света в Ключ и почина в края на лятото.

Каменният надпис за издигане на крепост от цар Йоан Владислав, самодържец български от Битоля (1,2,3,4,5,6,7,8)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 77

Източници

Първи ред

1. Иван Михайлов (снимка 1-ва ляво), Гугъл картинки 14 април 2020 г.
2. Паметник на Иван Михайлов в София (снимка 2-ра среда), Гугъл картинки 24 април 2020 г.
3. Текст за българи революционери в Македония, (текст ляво-дясно), Уикипедия 2 март 2020 г.
4. Тодор Александров (снимка 3-та) Гугъл картинки 20 април 2020 г.

Втори ред

5. Текст, биографична справка за Ванче Михайлов, (текст ляво-дясно), Уикипедия 2 март 2020 г.
6. Дейци на ВМРО с Т. Александров (снимка 1-ва среда) Гугъл картинки 22 април 2020 г.

Трети ред

7. Снимка чета в Македония (снимка 1-ва ляво) Уикипедия, 26 април 2020 г
8. Паметник, гроб на ВМРО, (снимка 2-ра среда), Уикипедия, 26 декември 2019 г
9. Четници българи, Македония, ВМРО, (снимка 3-та среда), Уикипедия, 20 декември 2019 г

Четвърти ред

10. Цитат от интервюто на Ванче Михайлов през 1990 г (текст среда), БНТ, Ю-тюб 8 февруари 2020 г.

Ванче Михайлов
1896 - 1990 г

Иван (Ванче) Михайлов Гаврилов е български революционер, деец на българското националноосвободително движение в Македония, дългогодишен лидер на Вътрешната македонска революционна организация, писател, последната голяма

Паметник на Иван Михайлов в София

фигура в историята на македонското освободително движение, наследник на Т. Александров. Използва псевдоними като Балканикус, Радко, Брегалнишки, Брезос, Деянов, Дорко, Македоникус, Малкия, Отински, Скрония, Petar Deljan,

Тодор Александров
1896 - 1990 г

„...ЗА МЕН НЯМА РАЗЛИКА МЕЖДУ БЪЛГАРИЯ И МАКЕДОНИЯ, ЗА МЕНЕ ЦЯЛОТО Е БЪЛГАРИЯ! ...“ В. Михайлов 1990 г

Роден е в Ново село, Щип. Баща му и чичо му са дейци на ВМОРО, а другият му чичо е полковник С. Михайлов. Учи в българска гимназия „Св. св. Кирил и Методий“. След разделянето на Македония през 1913 г. Ив. Михайлов завършва гимназия в Скопие. През 1915 година, като отличник му е предложено да бъде стипендиант на Сърбия в Европа, но той отказва. През Първата световна война (1915 – 1918 г.) Ив. Михайлов е български чиновник в Щипската община, а през 1918 г. за кратко

Видни дейци на ВМРО и ВМОК 1909 г. Тодор Александров-последния от втори ред

постъпва в българската войска. След примирието се записва за студент по право в Юридическия факултет на СУ „Свети Климент Охридски“. Тогава е поканен от Тодор Александров за негов личен секретар в представителството на ВМОРО в София. Междувременно Ив. Михайлов, заедно с Й. Чкатров, К. Велянов, решават и създават македонска студентска организация. Той е един от основателите и пръв председател на учреденото студентско дружество «Вардар» в София.

“...РАЗХОДЕТЕ СЕ, ЕЙ ГО ЦАРИГРАД, БРЪКНЕТЕ В КОЙТО ИСКАТЕ ДОЛАП В ТЕХНИТЕ БИБЛИОТЕКИ, МУЗЕИ АРХИВИ...НА ВСЯКА КРАЧКА „МАКЕДОНИЯ“...БЪЛГАРИН, БЪЛГАРИН ИМА САМО БЪЛГАРИ...“ В. Михайлов 1990 г

Ванче Михайлов, ученикът на Тодор Александров, родолюбец защитник на македонските българи (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10)

БИТОЛСКИ НАДПИС ВЪЗРОЖДЕНСКИ БЪЛГАРСКИ ОТ 1863 Г.

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 78

Източници

Първи ред

1. Битолски възрожденски български надпис (текст среда), Уикипедия 3 април 2020 г

Втори ред

2. Текст на оригиналния надпис с изтрити думи (текст колона ляво), Уикипедия 5 април 2020 г.
3. Плоча с надписа (снимка 1-ва дясно, горе) Уикипедия, 10 април 2020 г
4. Храм "Св. Неделя" Битоля, (снимка 2-ра дясно долу) Гугъл картинки 15 септември 2020 г.

Основа

5. Основа на колажа улица от гр. Битоля, (воден знак), Гугъл картинки 10 март 2021 г.

Мѣстото за възди[гането на ...]ца-та (българска – изтрито) църква тука, на Параклисътъ на (изтрито) и на [мъжкы] и дѣвическы училища, на свѣщарницата и на книгопродавницата [чи]то зданіята сж народны, купиго съ свои [па]ры приснопаментныйтъ докторъ Константинъ Мишайковъ, отъ село Пѣтеле, Македония, и го подари на (българския – изтрито) въ Битоля народ [който приз]нава духовно БЪЛГАРСКОТО ЕКЗАРХІЯ. За въ[чна негова] и на домочадието му паметъ въздигна се тази плоча [при екзархуването на] блаженѣйшаго Антима 1-го. Бытоля 25 Мартъ 1876.

1876 г Въздигане на храм „Св. Неделя“ и дарение на българския народ по времето на Антим 1 в гр. Битоля., (1,2,3,4,5)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 79

Източници

Първи ред

1. Генерал Владимир Вазов: Гугъл.com (снимка 1-ва ляво) 25 юли 2021 г
2. Лойд Джордж Милн (снимка 2-ра дясно) Гугъл.com, 25 юли 2021 г

Втори ред

3. Карта на България, Руско виждане, Как беше подписан Санстефанския мирен договор, The Bulgarian Times, (снимка 1-ва ляво), Гугъл 3.3.2021 г
4. Победителя при Дойран генерал Владимир Вазов, Гугъл (снимка 2-ра среда) 5 юли 2021 г.
5. Карта на България Европейско виждане, Как беше подписан Санстефанския мирен договор, The Bulgarian Times, (снимка 3-та дясно), Гугъл 3.3.2021 г

Трети ред

6. Дойран епопея, (Текст среда) Уикипедия 23 юли 2021 г

Четвърти ред

7. М. Чертова. Битките в българската история, Битката при Дойран, награждаване от ген. Вазов (снимка 1-ва ляво), Гугъл 5 март 2019 г
8. Ген.Вазов спира настъплението на английската армия в битката при Дойран. (картина 2-ра среда), Гугъл, мегдана 8 септември 2020 г
9. Дойран-първа световна война, преглед (снимка 3-та дясно), Гугъл lostbulgaria.com 23 юли 2021 г.

1917-1918 Г. БИТКАТА ПРИ ДОЙРАН

Ген. Владимир Вазов
1866 - 1948 г

Санстефански договор 03.03.1878
Руското виждане за България.

Победителят
Генерал
Владимир Вазов

Берлински договор 13.07.1878
Европейският избор за България

Лойд Джордж Милн
1866 - 1948 г

Тактическият и инженерен гений на знаменития пълководец и саможертвата на войниците извоюват блестящ военен триумф за България. Срецу само 1 дивизия (плевенска) на генерал Вазов се изправят 3 английски, 2 френски дивизии, 1 гръцка тежка артилерийска бригада и един

гръцки конен полк. Превъзходството в полза на противника е многократно. Тогава генералът казва на българските войници и офицери: „Трябва да победим или да умрем – друг избор няма!“.
Равносметка 70 000 убити войници от Антантата и около 400 загинали българи!

“Свалете знамената! Минава ген. Вазов – победителят от Дойран!”

Дойранската епопея, Победителят Генерал Владимир Вазов, Първата световна война 1917-1918 г (1,2,3,4,5,6,7,8,9)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 80

Източници

Първи ред

1. Южна Добруджа румънско население 1930 г., Гугъл (снимка 1-ва ляво) 20 юли 2021 г
2. Южна Добруджа българско население 1930 г (снимка 2-ра дясно), Гугъл, 20 юли 2021 г

Втори ред

3. Български паметник, военно гробище с. Беранци, (снимка 1-ва ляво) <http://www.focus-news.net/opinion/0000/00/00/16358/>, Гугъл 21 юли 2021 г.
4. Карта Добруджа 1913-44 г. (снимка 2-ра среда), Гугъл 20 юли 2021 г.
5. Български военен паметник, Ритуа Румъния, (снимка 3-та дясно) Гугъл 21 юли 2021 г

Трети ред

6. Посрещане на български войски в Добрич 1940 г (снимка 1-ва ляво) Гугъл 21 юли 2021 г.
7. Легенда на карта Добруджа 1913-1944 г. (снимка 2-ра среда), Гугъл, Уикипедия 20 юли 2021 г.
8. Парад на български войски, танкети в южна Добруджа (снимка 3-та дясно) Гугъл, Уикипедия 21 юли 2021 г

Военни паметници на защитниците герои от североизточния фронт Добруджа с румънски агресор (1,2,3,4,5,6,7,8)

Източници

Първи ред

1. Йото Йотов. Последният защитник на Беломорието Патриотичен десант (текст среда), Гугъл, 25 февруари 2020 г

Втори ред

2. Текст Агенция Фокус. 6 май Основанието да се гордеем, макар и в минало време, (текст среда) 6 май 2015 г. <http://www.boiniznamena.com/>
3. Грамота за Асен Мицканов, Йото Йотов, Последният защитник на Беломорието, Патриотичен десант (снимка 1-ва среда), Гугъл картинки, 13 март 2020 г.
4. Йото Йотов. Последният защитник на Беломорието, Патриотичен десант, Снимка на Асен Мицканов, (снимка 2-ра среда), Гугъл картинки, 13 март 2020 г.

Трети ред

5. Ордени за храброст, Гугъл (снимки ляво и дясно среда), 11 март 2020 г.

Четвърти ред

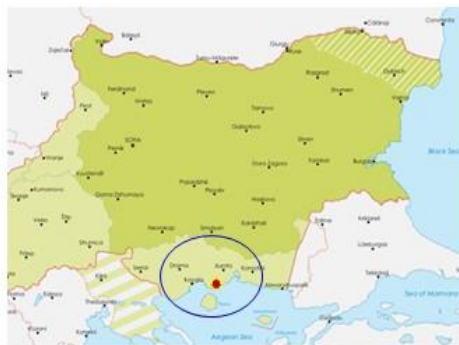
6. Карта България до 1944 г. и на договор Сан Стефано 1878 г, Гугъл (снимки 1-ва ляво и 3-та дясно), Гугъл снимки 25 юли 2021 г.
7. Оръдейна батарея, Гугъл (снимка 2-ра среда), 23 август 2021 г
8. Текст за саможертвата на майор Асен Мисканов, Уикипедия 24.2021 г.

АСЕН МИСКАНОВ ПОСЛЕДНИЯ КАМИКАДЗЕ ОТ КЕРАМОТИ

Случилото се е отразено в заповед № 73 от 20 септември, от която личи, че спрямо българите има извършено предателство, използвано от гърците. Известен за този факт, командирът на артилерийския полк в Кавала е продиктувал дословно:
„Майор Мисканов, за да запази подчинените си от жертви и българското

цивилно население от избиване от гръцките националисти – фашисти, се саможертва... като със смъртта си запазва чистото име на българския офицер“. На 13 септември 1944 г. майор Асен Мисканов се самовзривява, заедно с оръдията от бреговата батарея на Кавала, за да не предаде позицията в ръцете на противника

Карта България – българскоприсъствие до 1944 г

Оръдейна батарея от царство България

Карта България от договор Сан Стефано 3.3.1878 г

**САМОЖЕРТВА В ИМЕТО
ЗАЩИТА НА БЪЛГАРСКОТО НАСЕЛЕНИЕ В СЕВЕРНА ГЪРЦИЯ И
НА СВОИТЕ ВОЙНИЦИ С ЧИСТОТАТА НА ОФИЦЕР ОТ БЪЛГАРИЯ !**

Асен Мисканов българския “камикадзе” от Кавала – жертва живота си за защита на българите и войнска чест (1,2,3,3,4,5,6,7,8)

Източници

Първи ред

1. Княз Фердинанд Саксбургготски, (снимка 1-ва ляво), Уикипедия 2 март 2020 г.
2. Стоян Заимов, председател на орг комитет (снимка 2-ра дясно), Уикипедия 2 март 2020 г.

Втори ред

3. Извадки от текст за въздигането на паметника (текст ляво и дясно), Уикипедия 2 март 2020 г.
4. Част от фотоснимка на паметника (снимка 1-ва среда) Уикипедия, 23 февруари 2021 г.

Трети ред

5. Част от композицията с богиня Нике (снимка 1-ва ляво, фас), Уикипедия, 24 февруари 2021 г.
6. Основа на композицията с богиня Нике (снимка 2-ра ракурс дясно), Уикипедия 25 февруари 2021 г.

Четвърти ред

7. Околовръстен релеф композиция с войници и генерал (снимка 1-ва ляво), Уикипедия, 2021 г.
8. Основата на паметника войници и генерали Гурку, Скобелев, Н. Николаевич (снимка 2-ра дясно), Уикипедия, 23 февруари, 2021 г.

Пети ред

9. Извадки от текст за въздигането на паметника и снимка ляв ракурс (текст ляво-ясно, снимка 1-но среда), Уикипедия 2 март 2021 г.

1892 г. ПАМЕТНИК НА ЦАР ОСВОБОДИТЕЛ

Княз Фердинанд Саксбургготски
Почетен председател на
организационния комитет
1861 – 1948 г

Издигнат е в чест на
Освобождението на
България (1878 г.), в израз на
признателността на българския
народ към руския народ в лицето
на руския император Александър
II и като символ на българската
свобода.

Стоян Заимов
Председател на
организационния комитет
1853 – 1932 г.

След промените 1989 г. попитали пророчицата баба Ванга
“Коя държава ще помага на България”,
а отговорът бил „Вижте къде сочи мечът на св. Архангел Михаил (богиня Нике)
на паметника Цар Освободител“

За първи път идеята за издигане на паметник на освободителите е предложена през декември 1892 г. на Втория конгрес на поборническо-опълченския корпус. Взето е единодушно решение за учредяване на инициативен комитет, който да набере средствата, нужни за издигане на паметник на Александър II и построяване на дом за

ветераните от Априлското въстание и Руско-турската война. За председател на комитета е избран Стоян Заимов, а за почетен председател е предложен княз Фердинанд Саксбургготски. Основен камък е положен от княза на 23 април 1901 г и прави лично дарение от 50 000 лв. - първата дарителска вноска.

Дело на прочутия флорентински скулптур Арналдо Дзоки, 4,5 м бронзова конна фигура на Александър II, върху постамент от полиран черен гранит.

† МЕЧЪТ НА БОГИНЯТА!

Пророчеството на баба Ванга, Мечът на Богинята на Победата, сочи Цар освободител (1,2,3,4,5,6,7,8,9)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 83

Източници

Първи ред

1. Васил Левски портрет (снимка 1-ва ляво), Гугъл картинки 5 септември 2020 г.
2. Георги С. Раковски (снимка 1-ва дясно). Гугъл картинки 7 септември.2020 г.
3. Списък на държавите притежаващи паметници и плочи за В. Левски, Уикипедия (текст среда, ляво-дясно) 7.9.2021 г.

Втори ред

4. Списък на паметници за В. Левски, в градове по света Босилеград, Брамтън, Атина, Париж, Буйно Айрес, (1,2,3,4,5 снимки ляво), Гугъл картинки 7 септември 2021 г.
5. Паметник на В.Левски, Вашингтон, САЩ (снимка 6-та среда), Гугъл картинки 8.9.2021 г.
6. Списък на паметници за В. Левски, в градове по света Атина, Сиенфюгос, Букурещ, Лас Пронас, Бордянкс (7,8,9,10,11 снимки дясно), Гугъл картинки 8 септември.2021 г.

Трети ред

7. Списък на паметници за В. Левски, в градове у нас В. Търново, Добрич, Пазарджик, Ловеч, София, (снимки 1,2,3,4,5 ляво), Гугъл картинки 7 септември 2021 г.
8. Паметници на В.Левски, София, Карлово (с-ки горе 6 долу среда), Гугъл картинки 6..9.2021 г.
9. Списък на паметници за В. Левски, в градове у нас Шумен, Пловдив, Попово, Плевен, Кържали (снимки 7,8,9,10,11 дясно), Гугъл картинки 6 септември 2021 г.

Четвърти ред

10. Списък на паметници за В. Левски, в градове у нас: Драгоман, Кърджали, Ст. Загора, Екзарх Йосиф (снимки 1,2,3,4 ляво), Буново-среда 5, (снимки дясно 6,7,8,9) Сливен, Козлодуй, Свиленград, Силистра , Гугъл картинки 7 септември 2021 г.

2007 Г. „ВЕЛИКИТЕ БЪЛГАРИ“ КЛАСАЦИЯ НА БНТ

1.
Васил Иванов - Левски
1837 - 1873 г

Аргентина, Буенос Айрес; 2.Аргентина, Лас Пронас; 3.Белгия, Брюксел-барелеф; 4.Гърция, Солун, бюст-паметник; 5.Канада, Брамтън паметник; 6. Канада, Торонто-барелеф; 7.Кипър, Никозия-барелеф; 8.Куба, Сиенфюгос; 9.Република Македония, Скопие-барелеф; 10.Молдова Кишинев-барелеф; 11.Молдова, Приднестровие, с.Паркани-бюст-паметник; 12.Молдова,с.Търдоца, барелеф-паметник; 13.Румъния, Букурещ, – бюст-паметник;14.Румъния, с.Еникьой, Северна Добруджа; 15.Румъния, Турну Мъгуреле–

Георги Сава Раковски
1837 - 1873 г

Босилеград
Сърбия

Брамтън
Канада

Атина
Гърция

Париж
Франция

Буенос Айрес
Аргентина

Вашингтон
САЩ

Атина
Гърция

Сиенфюгос
Куба

Буряв
Румъния

Лас Пронас
Аргентина

Буряв
Румъния

Лас Пронас
Аргентина

Буряв
Румъния

В чужбина в Америка, Европа, Азия и Латинска Америка има над 25 паметници, барелефи или каменни плочи (в 25 града)

В.Търново

Добрич

Пазарджик

Ловеч

София

Карлово

Шумен

Пловдив

Попово

Плевен

Кърджали

ВАСИЛ ЛЕВСКИ
1837 - 1873
Драгоман

Кърджали

Ст. Загора

Екзарх Йосиф

Буново

Сливен

Козлодуй

Свиленград

Силистра

В признателна България, по цялата старана има изградени повече от 141 паметници, барелефи, каменни плочи...

Признателна България с поклон пред Апостола на Свободата с паметници, барелефи, плочи (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 84

Източници

Първи ред

1. Анани Костадинов, Изоставен войнишки паметник с. Рашка Гращица (текст среда), Гугъл <http://www.boiniznamena.com> 28 юни 2019 г.

Втори ред

2. Войнишки паметник с. Рашка Гращица (текст среда), Гугъл <http://www.boiniznamena.com> 29 юни 2019 г.

Трети ред

3. Ан. Костадинов, Войнишки паметник с.Рашка Гращица (снимка 1-ва ляво), Гугъл <http://www.boiniznamena.com> 29 юни 2019 г.
4. Ан. Костадинов, Войнишки паметник с.Рашка Гращица, връх с орден кръст (снимка 2-ра дясно горе), Гугъл <http://www.boiniznamena.com> 29 юни 2019 г.
5. Българско бойно знаме „С нами Бог“, основа орден за храброст с кръст (снимка 2-ра дясно горе), Уикипедия 29 юни 2019 г.
6. Ан. Костадинов, Войнишки паметник с.Рашка Гращица, благодарствен надпис (снимка 4-та дясно горе), Гугъл <http://www.boiniznamena.com> 29 юни 2019 г.
7. Списък на славно загиналите офицери и войници Войнишки паметник с.Рашка Гращица (текст с имената дясно,долу), Гугъл <http://www.boiniznamena.com>

Изоставен войнишки паметник в с. Рашка Гращица,
общ. Невестино, обл. Кюстендил

Вечна памет и Бог
да прости падналите Рашко гращица през войните
1912-918 г

Снимка
Анани
Константинов

Ст.под.оф. Петъръ С.Стърганички
Фелд. Давитко Адексовъ
Ред. Коте Андоновъ
Ред. Тетъръ Ст. Сухарски
Ред. Панчо Ст. Сухарски
Мл.под. Никола Ст. Сухарски
Ред. Георги Ямимовъ
Ред. Иванъ Тоневъ
Ред. Стоименъ Лазовъ
Ред. Костадинъ Гошевъ
Ветренски

Войнишки паметник на загиналите войници през войните в Югозападна България (1,2,3,4,5,6,7)

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 85

Източници

Първи ред

1. Знак на султан А. Хамид II, Уикипедия (снимка 1-ва ляво) 7.9.2021 г.
2. Герб България, Батенберг 1880-87 г, Гугъл картинки (снимка 2-ра среда) 7.9.2021 г.
3. Герб Британска империя (снимка 3-та дясно) Гугъл картинки 7.9.2021 г.

Втори ред

4. Султан Абдул Хамид II, (снимка 1-ва ляво), Гугъл картинки 7.9.2021 г.
5. Св. Атанасий Александрийски, Гугъл картинки (снимка 2-ра ляво) 8.9.2021 г.
6. Телеграма на Прокламация от 8.9.1885 г. на Съединението (снимка 3-та ляво), Гугъл картинки 7.9.2021 г.
7. Паметник на Съединение Пловдив (снимка 4-та среда), Гугъл картинки 7.9.2021 г.
8. Манифест за Съединението на Ал. Батенберг, (снимка 5-та), Гугъл картинки, 8.9.2021 г.
9. Александър I Батенберг (снимка 6-та дясно), Гугъл картинки, 08.09.2021 г.
10. Кралица Виктория, (снимка 7-ма дясно), Гугъл картинки 11 март 2016 г.

Трети ред

11. Хр. Смоленов, Bulgaria ON AIR, Операция история, (извадки текст 1-ви, 3-ти, 6-ти ред), Ю-тюб, 7.9.2021
12. Ген. Данаил Николаев, (снимка 1-ва ляво), Уикипедия, 7.9.2021 г.
13. Пловдив чества 133 г от Съединението, Гугъл, (снимка 2-ра среда) 6.9.2021 г
14. Гавраил Кръстевич, (снимка 3-та дясно), Гугъл картинки 7.9.2021 г.

Четвърти ред

15. Текст Англо-Египетска война, (ляво и дясно), Уикипедия, 13.9.2021 г
16. Босфора, Суецки канал, Британци в Александрия, (снимки 1-ва, 2-ра, 3-та среда), Уикипедия, 13.9.2021 г

ДИМОВ, Павел Дончев

Приложения „Камени Страници“ Колажи-История по-ЕВРОПАС

ТАЙНИТЕ СЛУЖБИ И СЪЕДИНЕНИЕТО

НА БЪЛГАРИЯ ОТ 06.09.1885 Г

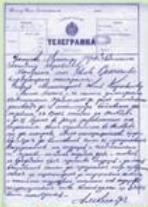

Султан Абдул Хамид II
1842-1918 г.

Манастир „Златна Ливада“ Св. Атанасий I Велики
Патриарх Александрийски 296 – 373 г

Телеграма

Паметник на Съединението
Пловдив от 19.09.1885 г.

Александър I
Княз на Сърбия и Юна България

Княз Александър I Батенберг
1857-1893 г.

Кралица Виктория
1819-1901 г.

**УЛТИМАТУМ НА ОСМАНСКАТА ИМПЕРИЯ ОТ 5 СЕПТЕМВРИ 1885 Г
УДОБЕН МОМЕНТ ЗА БЪЛГАРИЯ, НАРУШЕНИ ИНТЕРЕСИ НА БРИТАНСКАТА ИМПЕРИЯ!**

До Съединението се стига след народни бунтове в Панагюрище, Чирпан, Пазарджик, Голямо Конаре и други южнобългарски селища, координирани от Българския таен централен революционен комитет. В

Данаил Николаев
1852-1942 г.

Гаврил Кръстевич
1817- 1898 г.

результат на военен преврат, оглавен от генерал Данаил Николаев, османският губернатор в Пловдив Гаврил Кръстевич е свален от власт и заменен от администрация, назначена от българския княз Александър I.

Суецки канал – инфраструктурен световен Проект. Британската империя има свои вечни интереси и разполага войски и флота. Тази теретория е в Османската империя и високата порта изпраща ултиматом до Британската

Босфор
Истанбул

Суецки канал
Александрия

Британци в Александрия

Империя-Короната. Получен е срыв в отношенията между двете големи Империи и на другия ден се обявява Съединението в България. Империя Британия не реагира и е мълчеливо на страната на България. Родината остава съединена.

**Светкавична реакция на българското разузнаване от 5 септември 1885 г.
Ултиматум от Османската Империя-Високата Порта до короната на Британската Империя
“тихите служители” на българското разузнаване узнават за срыв в отношенията между двете империи**

Светкавична реакция на Българското разузнаване, 24 часа след ултиматума на Високата порта, до Британската империя е обявено Съединението (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16)

Начало допълване 6 април 2021 г – последно, 02 ноември 2021 г

• ПРИЛОЖЕНИЕ № 86

Източници

Първи ред

1. Л. Лулчев (снимка 1-ва ляво), Гугъл картинки 7 октомври.2020 г.
2. Извадки биография (текст ляво-дясно), Уикипедия 3 август 2021 г.
3. Книги Хр. Нанев, Пророкът на Короната (снимки 2,3,4-та среда горе), Гугъл картинки 8 септември.2021 г.
4. Цар Борис III (снимка 5-та среда долу), Гугъл картинки 7 септември.2021 г.
5. П. Дънов (снимка 6-та дясно), Гугъл картинки 7 октомври.2020 г.

Втори ред

6. Предупреждение на Л. Лулчев за Цар Борис III (текст извадки втори и четвърти ред среда), Уикипедия 15 юли 2021 г.

Трети ред

7. Л. Лулчев тайния съветник на Цар Борис III.... в планината (снимка 1-ва ляво), Гугъл картинки 11 май 2011 г.
8. Л. Лулчев и Цар Борис III (снимка 2-ра среда), Гугъл картинки 8 октомври.2020 г.
9. Погребението на Цар Борис III 1043 г. (снимка 3-та дясно), Гугъл, Патриотичен десант 27 август 2017 г.

ЛЮБОМИР ЛУЛЧЕВ - ПРОРОКА НА КОРОНАТА

Любомир Лулчев
(1886 г. – 1945 г.)

Роден е на 18 октомври 1886 г. в с. Кнежа. Завършва гимназия в Русе. Учи 2 години медицина в Букурещ. Завършва Военното училище в София. Служи в 36-и пехотен козлодуйски полк и 16-и пехотен ловчански полк, като ротен командир към Железопътната бригада. След конкурс на военното министерство заминава за Великобритания, където завършва авиация. Участва в Балканските и Първата световна войни. През 1915 г. е тежко ранен и изпада в кома. След войната е

Цар Борис III 1894 – 1943 г.

подполковник и началник на техническа служба. През 1919 г. е уволнен от служба. Става привърженик на учението на Петър Дънов. Издава няколко книги, сред които са Ясновидството и ясновидските предсказания на Лулчев, Обществен морал и Дънов и други. Издава вестниците и списания Алфа, Ратник на свободата и Живот. По-късно става съветник на цар Борис III. След 9 септември 1944 г. е арестуван. Осъден е на смърт от т.нар. Народен съд и екзекутиран на 1 февруари 1945 г.

Петър К- Дънов
1864 г. – 1944 г

ЦАР БОРИС III ВЪПРЕКИ ПРЕДРУПРЕЖДЕНИЕТО НА Л. ЛУЛЧЕВ, ОТИВА НА СРЕЩА С АДОЛФ ХИТЛЕР В ГЕРМАНИЯ. СЛЕД ЗАВРЪЩАНЕТО СИ УМИРА СКОРОПОСТИЖНО!

В РУСИЯ, НА ИЗТОЧНИЯ ФРОНТ, БЪЛГАРИ НЕ СА ИЗПРАЩАНИ !

Любомир Лулчев убеждава Цар Борис III да не изпраща български войници на Източния фронт (1,2,3,4,5,6,7,8,9)